

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Monokli

Utlag

Bp.
(Hely)

1920 X/24
(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

391.4

Hely

Idő

1920

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1920

— **Monokli.** Budapesten ma minden második ember monoklit hord, mert Budapesten ma monokli-járvány dühög. Sokan romantikus tünetet vélnek ebben látni, heioott nem egyéb, mint az előző külsőség hajhászása. Máról-holnapra megtollasodott emberek szeretnék a születetű előkelőség álarcát is magukra öltetni: ez az egész. A „schieber”, aki monoklit tesz a multjára, vagy a ninesétlen senki, aki monoklival indul a szebb jövő megrevolverezésére, nem romantikus típusok, hanem egy konvulzív társadalom nagyon jellemző termékei. A meggazdagodott hadseregszállító, aki kamea-gyűrűt rak a kövér, vörös keze mutatóujjára és francia márkinak képzelj magát, épp oly kómiikus jelenség, mint a tőzsdei karriert futott bankfiu, aki monoklival a szemén a dzsentri, vagy arisztokrata szerepében tetszeleg. Nincs nevetségesebb látvány a mezitlábás négernél — cilinderral. Felvilágosodott ember azonban nyilván nem osztálygögből kacag ezen a látványon. A cylinder tényleg nem egy osztály privilegiuma, aminthogy a monokli sem az. Tisztára izlés és ildomosság dolga, hogy ki tesz a fejére cilindert és ki rak a szemére monoklit. Mindegyiknek megvannak az előfeltételei, a fizikaiak épp úgy, mint — igenis — a társadalmiak. Minden osztálynak, a társadalom minden rétegének megvannak a maga sajátosságai, aminthogy megvannak a maga osztály-jelvényei, mondjuk: külső ismertetőjelei is. Ilyen jelvény, ilyen külső ismertetőjel a monokli is. Semmilyen osztálynak nem lehet érdeke, — és nem is lehet igénye erre, — hogy idegen osztályok szignumait, melyek önmagukra nézve nem is jellemzők, magukra vegyék. Ez nem teszi egyenlővé sem az osztályokat, sem az embereket. Csak még inkább, még rikitóbban megkülönbözteti őket. Nevetségesen megkülönbözteti őket. Ez nem demokrácia. Ez egyenesen antidemokrácia. Ez snobság, ez parvenü-páváskodás, ez utálatos feltolakodás egyik osztályból a másikba, ez az osztály, ember-, pozíció- és születettség-hamisításnak legdrasztikusabb és legvisszatetszőbb formája. E sorok írója sohasem hordott monoklit. Ezennel ezt is leveti.